

سلام رساندن در تعارفات روزانه

کلیدواژه: سلام، تعارف، دروغ، نفاق.

پرسش: ما در تعارفات روزانه وقتی یک نفر احوال کسی را می‌پرسد، می‌گوییم: «خوب است، سلام می‌رساند». در صورتی که در آن لحظه آن شخص سلامی نرسانده است. آیا این حرف ما مصداق دروغ و نفاق است یا خیر؟

پاسخ: نفاق دو معنا دارد: نفاق به مفهوم خاصش، صفت افراد بی‌ایمانی است که ظاهراً در صف مسلمانانند؛ اما باطناً دل در گرو کفر دارند؛ ولی نفاق به معنای عام، معنی وسیعی دارد که هر گونه دوگانگی ظاهر و باطن، گفتار و عمل را دربر می‌گیرد؛ هر چند در افراد مؤمن باشد.

فهرست مندرجات

- ۱ - سلام رساندن از سوی افراد
 - ۱.۱ - اجازه دادن از قبل
 - ۱.۲ - راضی بودن قلبی فرد
 - ۱.۳ - ایجاد صلح بین دو نفر
- ۲ - مراد از نفاق بودن
 - ۲.۱ - معنای خاص
 - ۲.۲ - معنای عام
 - ۲.۲.۱ - بیان یک حدیث
- ۳ - پانویس
- ۴ - منبع

سلام رساندن از سوی افراد

این‌گونه سلام رساندن از جانب کسی، در صورت‌های زیر اشکال ندارد:

← اجازه دادن از قبل

اگر کسی به شما قبلاً این اجازه را داده است که اگر فردی احوال او را پرسید، شما **سلام** او را به این فرد برسانید.

← راضی بودن قلبی فرد

شما اجازه قلبی از ناحیه آن شخص ندارید؛ ولی می‌دانید که او قلباً راضی است که اگر کسی احوال او را پرسید، شما می‌توانید سلام او را به آن شخص برسانید. (جواب این سؤال از دفتر **آیت‌الله بهجت** و **آیت‌الله مکارم شیرازی** است).

← ایجاد صلح بین دو نفر

در جایی که می‌خواهید بین دو فرد **آشتی** ایجاد کنید و سلام یکی را علی‌رغم میل باطنی‌اش، به دیگری می‌رسانید.

در غیر از صورت‌های سه‌گانه فوق، این کار مصداق **دروغ** است و جایز نیست.

مراد از نفاق بودن

در مورد نفاق بودن این عمل باید گفت: **نفاق** دارای دو مفهوم است:

← معنای خاص

نفاق به مفهوم خاصش، صفت افراد بی‌ایمانی است که ظاهراً در صف **مسلمانان** هستند؛ اما باطناً دل در گرو **کفر** دارند.

← معنای عام

معنای عام و وسیع نفاق، شامل هر گونه دوگانگی ظاهر و **باطن**، گفتار و **عمل** است؛ هر چند در افراد **مؤمن** باشد.

← بیان یک حدیث

مثلاً در حدیثی می‌خوانیم:

«**ثَلَاثٌ مِنْ كُنَّ فِيهِ كَانِ مَنَافِقًا وَ اِنْ صَامَ وَ صَلَّى وَ زَعَمَ اَنَّهُ مُسْلِمٌ، مَن اِذَا اْتَمَنَ خَانَ وَ اِذَا حَدَّثَ كَذَبَ وَ اِذَا وَعَدَ خَلَفَ**؛ [۱] «سه صفت است که در هر کس باشد، **منافق** است، هر چند **روزه** بگیرد و **نماز** بخواند و خود را **مسلمان** بداند: کسی که در **امانت** خیانت می‌کند و کسی که هنگام سخن گفتن **دروغ** می‌گوید و کسی که وعده می‌دهد و **خلف** می‌کند». [۲]

پانویس

۱. ↑ قمی، عباس، سفینه البحار، ج ۸، ص ۲۰۶.

۲. ↑ مکارم شیرازی، ناصر، تفسیر نمونه، ج ۱، ص ۱۰۰.

سایت اندیشه قم، برگرفته از مقاله «سلام رساندن در تعارفات روزانه»، تاریخ بازبایی ۱۳۹۷/۱۱/۲۶.

رده‌های این صفحه : [سلام کردن](#) | [نفاق](#) | [دروغ](#) | [اخلاق اسلامی](#)